

Datum uitspraak : 27 juli 2015
AR nummer : 70253/2014

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

Vonnis in de zaak van:

de publiekrechtelijke rechtspersoon
UNIVERSITY OF CURAÇAO
MR. DR. MOISES FRUMENCIO DA COSTA GOMEZ,
waarvan de zetel is gevestigd te Curaçao,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
gemachtigde: mr. D.G. Kock,

tegen

Miguel Patrick GOEDE,
wonende te Curaçao,
gedaagde in conventie,
eiser in reconventie,
gemachtigde: mr. A. Bach Kolling.

Partijen worden hierna UoC en Goede genoemd.

Verloop van de procedure

Het Gerecht is uitgegaan van de volgende processtukken en proceshandelingen:

- het inleidend verzoekschrift met bewijsstukken, dat op 24 september 2014 ter griffie is binnengekomen,
- de conclusie van antwoord in conventie, tevens conclusie van eis in reconventie, met bewijsstukken, van 3 november 2014,
- de conclusie van repliek in conventie, tevens conclusie van antwoord in reconventie, van 15 december 2014,
- de conclusie van dupliek in conventie, tevens conclusie van repliek in reconventie, met bewijsstukken, van 23 februari 2015,
- de conclusie van dupliek in reconventie van 4 mei 2015,
- de op 3 juni 2015 gehouden pleidooien en de bij die gelegenheid nog overgelegde bewijsstukken.

Vonnis is bepaald op heden.

Feiten

in conventie en in reconventie

1. Als enerzijds gesteld en anderzijds erkend, dan wel niet gemotiveerd betwist, alsmede op grond van de in zoverre niet weersproken inhoud van de overgelegde bewijstukken, staat het navolgende vast:
  - a. Bij besluit van 3 februari 2003 is Goede met ingang van 1 december 2002 door de rector magnificus van de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA) in vaste dienst benoemd als wetenschappelijk hoofdmedewerker. Vanaf 1 december 2001 was hij al in tijdelijke dienst als zodanig benoemd.
  - b. Bij beschikking van 19 juni 2010 is Goede door de Raad van Toezicht van de Universiteit van de Nederlandse Antillen per 21 juni 2010 voor een periode van ruim vier jaren, tot 31 augustus 2014, aangesteld als rector magnificus.
  - c. In februari 2011 is door de Minister van Onderwijs een nieuwe Raad van Toezicht van de Universiteit van de Nederlandse Antillen benoemd.
  - d. Bij beschikking van 25 augustus 2011 is Goede door de Raad van Toezicht met onmiddellijke ingang ontslagen als rector magnificus.
  - e. Bij beschikking van 25 augustus 2011 en bij besluit van 13 september 2011 van de waarnemend rector magnificus is Goede op staande voet ontslagen als wetenschappelijk hoofdmedewerker.
  - f. Bij brieven van 21 september 2011 heeft Goede tegen de onder 1d en 1e genoemde beschikkingen (pro forma) bezwaar gemaakt op de voet van artikel 55 van de Landsverordening administratieve rechtspraak (Lar). Bij brieven van 1 november 2011 heeft hij voor zover vereist verzocht om een termijn te bepalen om de gronden aan te vullen. Op geen van deze brieven is een reactie gekomen.
  - g. Bij verzoekschrift van 26 september 2011 heeft Goede een (civielrechtelijk) kort geding aangespannen, waarin hij een voorschot van NAF 19.972,00 per maand heeft gevorderd op de schadevergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag, die hij in een nog te entameren bodemprocedure ging vorderen. Bij vonnis van 20 december 2011 is die vordering toegewezen. Uit dat vonnis blijkt dat beide partijen zich in die procedure op het standpunt stelden dat sprake was van een civielrechtelijk ontslag op staande voet. Ter uitvoering van dat kort geding vonnis heeft UoC in de periode vanaf december 2011 tot en met mei 2012 in totaal Nf 119.832,00 betaald aan Goede.
  - h. Bij verzoekschrift van 22 februari 2012 heeft Goede in een procedure ex artikel 429a en volgende van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering schadevergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag gevorderd. Bij beschikking van 5 juni 2012 is UoC

veroordeeld tot betaling van bedragen van NAF 309.644,00 bruto aan inkomensschade en NAF 100.000,00 netto aan overige schade. In die beschikking is overwogen dat beide partijen uitdrukkelijk te kennen hebben gegeven dat zowel de aanstelling van Goede als wetenschappelijk hoofdmedewerker als die als rector magnificus moet worden aangemerkt als een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht en dat de civiele rechter derhalve bevoegd is om beide ontslagen aan de hand van het bepaalde in de vierde afdeling van boek 7A Burgerlijk Wetboek te beoordelen.

i. Bij verzoekschrift van 16 juli 2012 heeft UoC hoger beroep ingesteld tegen de beschikking van 5 juni 2012. Daarin heeft zij gesteld dat de verhouding tussen Goede als rector magnificus en UoC niet als een arbeidsrechtelijke kan worden gekwalificeerd. Goede heeft dit in hoger beroep beaamd, omdat volgens hem in zoverre sprake was van een overeenkomst van opdracht. De aanstelling van Goede als wetenschappelijk medewerker zagen beide partijen ook in hoger beroep nog als een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.

j. Bij beschikking van 11 december 2012 heeft het Gemeenschappelijk Hof als zijn voorlopig oordeel te kennen gegeven dat Goede niet-ontvankelijk is in zijn verzoek aan de burgerlijke rechter, omdat de Raad van Toezicht en de rector magnificus moeten worden aangemerkt als bestuursorganen, ook als zij medewerkers benoemen en ontslaan en omdat de handelingen waarbij Goede is aangesteld en ontslagen moeten worden aangemerkt als beschikkingen. Het Hof wees er nog op dat geen beroep bij de ambtenarenrechter open staat, zodat de Lar-rechter bevoegd is. Nadat UoC en Goede zich hierover hadden uitgelaten, heeft het Hof bij beschikking van 25 juni 2013 de bestreden beschikking vernietigd en Goede niet-ontvankelijk verklaard, omdat een andere met voldoende waarborgen omklede rechtsgang openstaat of heeft opengestaan.

k. Bij beroepschrift van 28 juni 2013 heeft Goede beroep als bedoeld in artikel 15 van de Lar ingesteld tegen de ontslagbeschikkingen en tegen de fictieve weigering van de Raad van Toezicht en de rector magnificus om te beslissen op zijn bezwaarschriften.

l. Bij uitspraak van 21 januari 2014 heeft de Lar-rechter overwogen dat Goede tot 3 maart 2012 beroep had kunnen instellen tegen de weigering om op zijn bezwaarschriften te beslissen en dat zijn beroepschrift dus te laat was. Aangezien de termijnoverschrijding volgens het Gerecht het gevolg was van niet aan Goede toe te rekenen bijzondere omstandigheden, en hij het beroep zo spoedig mogelijk als redelijkerwijs kon worden verlangd heeft ingesteld, is de termijnoverschrijding verschoonbaar geacht. Vervolgens is het beroep gegrond verklaard, zijn de weigeringen om te beschikken vernietigd en is aan de Raad van Toezicht en de rector magnificus opgedragen alsnog binnen twee maanden te beslissen op de bezwaarschriften.

m. Bij uitspraak van 23 mei 2014 heeft het Lar-Hof het hoger beroep van de Raad van Toezicht en de rector magnificus tegen de uitspraak van 21 januari 2014 gegrond verklaard, die uitspraak vernietigd en het in die zaak ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Daartoe overwoog het Hof dat de eerste rechter ten onrechte heeft overwogen

dat de termijnoverschrijding het gevolg was van niet aan Goede toe te rekenen omstandigheden. Het Lar-Hof voegde daaraan toe dat, nu de Raad van Toezicht noch de rector magnificus op de bezwaren hebben beschikt, op hen wel de rechtsplicht rust om daarop alsnog te beschikken.

n. De Raad van Toezicht en de rector magnificus hebben op de bezwaren van Goede niet alsnog beschikt en zijn ook niet van plan dat te gaan doen.

Geschil

in conventie

2. UoC vordert dat Goede wordt veroordeeld tot betaling aan haar van NAF 119.832,00 vermeerderd met de wettelijke rente daarover vanaf 24 september 2014 tot aan de algehele voldoening, met verwijzing van Goede in de proceskosten.

3. UoC stelt daartoe dat zij dit bedrag aan Goede heeft betaald op grond van een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis, maar dat de vordering van Goede naderhand, bij beschikking van het Hof van 25 juni 2013 alsnog is afgewezen, zodat deze betaling achteraf gezien onverschuldigd is.

4. Goede heeft verweer gevoerd, waarop voor zover van belang hierna zal worden ingegaan.

in reconventie

5. Goede vordert dat UoC wordt veroordeeld tot betaling van NAF 460.764,00 aan inkomenschade, NAF 298.965,00 aan pensioenschade, NAF 300.000,00 aan juridische kosten en NAF 25.000,00 aan immateriële schade, een en ander te vermeerderen met de wettelijke rente. Goede vordert verder dat UoC wordt opgedragen om hem te rehabiliteren, waarbij UoC in de pers dient te publiceren dat is gebleken dat van frauduleus handelen geen sprake was en dat UoC op basis van de rapporten redelijkerwijs niet tot ontslag had kunnen overgaan, een en ander op straffe van verbeurte van een dwangsom en met verwijzing van UoC in de proceskosten.

6. Goede stelt daartoe dat UoC en haar organen onrechtmatig jegens hem hebben gehandeld door onduidelijkheid over zijn rechtspositie te veroorzaken en in stand te houden, nu het besluitkarakter van hun rechtshandelingen onduidelijk was en zij in plaats van duidelijkheid te verschaffen Goede bij herhaling op het verkeerde been hebben gezet. Gevolg van die opstelling en van de weigering om te voldoen aan de op hen rustende rechtsplicht om alsnog te beslissen is dat hem de toegang tot de rechter is onthouden. Onder deze omstandigheden is een uitzondering op het beginsel van de formele rechtskracht op zijn plaats. Goede stelt dat hij om louter politieke redenen is ontslagen, dit terwijl de rector-magnificus een instituut is, net als het Hof, waar de politiek zich

verre van dient houden. Om politieke redenen wordt hem het leven al jarenlang zuur gemaakt. Hij heeft enorme reputatieschade geleden.

7. UoC heeft verweer gevoerd, waarop voor zover van belang hierna al worden ingegaan.

Beoordeling

in conventie en in reconventie

8. Bij Landsverordening van 27 februari 2004, houdende wijziging van de Landsverordening Universiteit van de Nederlandse Antillen, is de organisatiestructuur van de UNA met terugwerkende kracht tot 2001 gewijzigd. Doelstellingen waren onder meer om de bestuurlijke afstand van de UNA tot de regering te vergroten en om het dagelijks bestuur van de UNA meer bij de universiteit zelf neer te leggen. Sinds die verzelfstandiging is geen sprake meer van ambtelijke aanstelling van het personeel bij de UNA. Naar Goede onweersproken heeft gesteld, ontstond na deze wetswijziging aanvankelijk onduidelijkheid over de rechtspositie van het UNA-personeel, maar werd daarover in de loop der jaren meer helderheid verschaft door de dagelijkse praktijk en handelwijze van de UNA, later UoC, die expliciet koos voor een civielrechtelijke positie voor het personeel en voor de civiele rechter als rechtsingang.

9. Toen Goede wenste op te komen tegen zijn ontslag als wetenschappelijk hoofdmedewerker en als rector-magnificus, waarbij niet was verwezen naar de daartegen aan te wenden rechtsmiddelen, was er dan ook weinig aanleiding om te veronderstellen dat hij daarvoor bij de Lar-rechter moest zijn. Dat zijn gemachtigde niettemin aanvankelijk voor twee ankers ging liggen was alleen maar extra voorzichtig en mag niet tegen hem worden gebruikt. Vervolgens werd Goede misleid door het bestuursorgaan, dat enerzijds niet reageerde op de bezwaarschriften en de verzoeken om een termijn voor aanvulling van de gronden en anderzijds verweer voerde bij de civiele kort geding rechter zonder diens bevoegheid aan te vechten, om vervolgens aan het veroordelend vonnis te voldoen zonder daartegen hoger beroep in te stellen. Nu het bestuursorgaan, dat bij uitstek geacht mag worden te weten wanneer het privaatrechtelijk optreedt en wanneer zijn handelen het karakter van een beschikking heeft, dat handelen aldus zelf een privaatrechtelijk karakter toedichtte, kon het Goede niet worden toegerekend dat hij geen vervolg gaf aan de voor alle zekerheid ook ingediende bezwaarschriften. De destijds heersende onduidelijkheid over het karakter van de ontslagen wordt nog verder geïllustreerd door het feit dat beide partijen in de vervolgens door Goede geëntameerde bodemprocedure in twee instanties bleven uitgaan van het privaatrechtelijk karakter daarvan en de omstandigheid dat de civiele kort geding rechter en bodemrechter daarin waren meegegaan. Zelfs bij het Gemeenschappelijk Hof brak het inzicht dat het hier om beschikkingen ging klaarblijkelijk pas door bij het concipiëren van de uitspraak, want anders had het Hof dit belangrijke punt wel tijdens de mondelinge behandeling aan de orde gesteld en was een tussenbeschikking niet nodig geweest.

10. Al met al liggen in het voorgaande voldoende klemmende redenen besloten om een uitzondering te aanvaarden op het beginsel van de formele rechtskracht. Dat beginsel houdt in dat de civiele rechter ervan dient uit te gaan dat een besluit van een bestuursorgaan zowel wat betreft zijn inhoud als wat betreft de wijze van totstandkoming met de desbetreffende wettelijke voorschriften en algemene rechtsbeginselen in overeenstemming is, indien daartegen een met voldoende waarborgen omklede rechtsgang heeft opengestaan en deze rechtsgang hetzij niet is gebruikt, hetzij niet tot vernietiging van het besluit heeft geleid.

verder in conventie

11. Het kort geding vonnis ter uitvoering waarvan UoC het bedrag van in totaal NAF 119.832,00 aan Goede heeft betaald mag het lot hebben gedeeld van de uitspraak van de bodemrechter waarop het vooruitliep, maar dat betekent nog niet dat UoC onverschuldigd heeft betaald. Rechtsgrond voor de veroordeling en daarmee voor de betaling was immers de onrechtmatigheid van de aan Goede verleende ontslagen, en nu hier aanleiding is voor een uitzondering op het beginsel van de formele rechtskracht, kan niet worden vastgesteld dat de beschikkingen waarbij Goede is ontslagen in overeenstemming zijn met de desbetreffende wettelijke voorschriften en algemene rechtsbeginselen. De enige die dat zou kunnen is de Lar-rechter, maar UoC heeft er, zoals hierna nog aan de orde zal komen, alles aan gedaan om Goede een oordeel van die rechter te onthouden.

12. De vordering zal worden afgewezen, met verwijzing van UoC in de proceskosten, aan de zijde van Goede begroot op NAF 6.800,00 (4 punten tarief 7) aan salaris van de gemachtigde.

verder in reconventie

13. Na Goede te hebben misleid door zich tot in hoger beroep op het standpunt te stellen dat de ontslagen een privaatrechtelijk karakter hadden, heeft UoC hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de alsnog door Goede geadieerde Lar-rechter, waarin de termijnoverschrijding verschoonbaar werd geacht. Het Lar-Hof dacht daar anders over, maar voegde eraan toe dat op de Raad van Toezicht en de rector magnificus de rechtsplicht rustte om alsnog op de bezwaren te beschikken. Gelet op de ingrijpende gevolgen van deze uitspraak voor Goede, die daarmee na drie jaar procederen zonder inhoudelijk oordeel van een rechter bleef, kan deze toevoeging niet als een doekje voor het bloeden zijn bedoeld. Een rechtsplicht is geen wassen neus. Door na haar eerdere opstelling niet aan deze rechtsplicht te voldoen, heeft UoC, aan wie het nalaten van haar organen moet worden toegerekend, Goede de toegang tot de rechter ontzegd en daarmee onrechtmatig jegens hem gehandeld. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat de invoering van de Lar onder meer ertoe strekte om de burger een betere bescherming te bieden tegen overheidshandelen. Daarmee is onverenigbaar dat die burger, die voordien eenvoudig toegang had tot de civiele rechter, nu in een juridisch doolhof belandt waaruit

hij na jaren van procederen tevoorschijn komt zonder dat zijn zaak door enige rechter inhoudelijk is beoordeeld.

14. Terugkeer van Goede naar UoC is nooit een optie geweest. Hij heeft van meet af aan schadevergoeding gevorderd. De schade die hij tengevolge van het onrechtmatig handelen van UoC heeft geleden is dan ook gelijk aan de schadevergoeding die de Lar-rechter hem had toegekend als hij de zaak daar inhoudelijk had kunnen laten beoordelen. Het is niet de bedoeling dat het materiële schadevergoedingsrecht van artikel 50, leden 5 en 6 Lar afwijkt van het civiele schadevergoedingsrecht. Ook daar zal het gaan om alle omstandigheden van het geval, waarbij de duur van het dienstverband, de leeftijd van Goede en diens kans op het vinden van passende arbeid een rol zullen spelen, alsmede de aard en de ernst van het tekortschieten van UoC en de daaruit voor Goede voortvloeiende nadelen. Bij gebrek aan een betere maatstaf zal aansluiting worden gezocht bij de beslissing van 5 juni 2012 van de enige rechter die de zaak na uitvoerig debat inhoudelijk heeft kunnen beoordelen. Diens beschikking is weliswaar vernietigd, maar niet op inhoudelijke gronden.

15. Blijkens rechtsoverweging 5.16 kwam die rechter tot het oordeel “dat UNA ernstig tekort is geschoten in haar verplichting als goed werkgever te handelen. De RvT wilde, om redenen waarnaar het Gerecht alleen maar kan gissen maar die volgens Goede politiek gemotiveerd waren, van Goede af en heeft om haar doel te bereiken Goede moedwillig beschadigd; zij heeft hem niet alleen meermalen in brieven op onheuse wijze bejegend, maar heeft hem op basis van een ondeugdelijk onderzoek en een evident ondeugdelijk rapport beschuldigd van fraude, leugens en samenspanning. Een en ander is ook in de media breed uitgemeten. Hierbij dient bovendien bedacht te worden dat de functie van Goede er één was van hoog aanzien en dat van UNA, als instelling van wetenschap en onderwijs, juist een zorgvuldige handelwijze mocht worden verwacht. De wijze waarop zij met haar rector magnificus is omgegaan, is een universiteit onwaardig.” Vervolgens is UoC veroordeeld tot betaling van NAf 309.644,00 bruto terzake van geleden inkomensschade en NAf 100.000,00 netto aan overige door Goede geleden schade. Die bedragen zullen thans worden toegekend als schade wegens het onder 11. geconstateerde onrechtmatig handelen.

16. Goede vordert hogere bedragen en neemt daarbij zijn huidige situatie tot uitgangspunt, maar dat zou niet het beoordelingskader van de Lar-rechter zijn geweest. Ook overigens valt niet in te zien op welke gronden de Lar-rechter tot een hogere schadevergoeding zou zijn gekomen dan de civiele rechter, met wiens beslissing Goede het destijds overigens eens was.

17. De vordering tot rehabilitatie heeft in het geheel geen handen en voeten gekregen en wordt als te vaag afgewezen.

18. UoC wordt als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij verwezen in de proceskosten, aan de zijde van Goede tot aan deze uitspraak begroot op NAf 10.800,00 (4 punten tarief 8) wegens salaris van de gemachtigde.

Datum uitspraak : 27 juli 2015
AR nummer : 70253/2014

8

Beslissing

Het Gerecht:

in conventie

- wijst af het gevorderde;
- verwijst UoC in de proceskosten, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Goede begroot op NAF 6.800,00;

in reconventie

- veroordeelt UoC tot betaling aan Goede van een schadevergoeding van NAF 309.644,00 (bruto) en NAF 100.000,00 (netto), te vermeerderen met de wettelijke rente over die bedragen vanaf 3 november 2014 tot aan de algehele voldoening;
- verwijst UoC in de proceskosten, tot aan deze uitspraak aan de zijde van Goede begroot op NAF 10.800,00 ;
- verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. A.J. Beukenhorst, rechter in het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van maandag 27 juli 2015, in tegenwoordigheid van de griffier.

